

St.prp. nr. 77

(1987-88)

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Manila den 9. juli 1987.

*Tilråding fra Finans- og tolldepartementet av 8. april 1988,
godkjent i statsråd samme dag.*

1. INNLEDNING

Den 9. juli 1987 ble det i Manila undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v. mellom Norge og Filippinene. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 12. juni 1987. Fra norsk side ble overenskomsten undertegnet av ambassadør Knut Mørkved og fra filippinsk side av Secretary of Finance, Jaime V. Ongpin.

Overenskomsten skal ratifiseres og den trer i kraft ved utveksling av ratifikasjonsdokumentene. Den får virkning fra og med det kalenderår som følger etter ikrafttredelsesåret.

2. GENERELLE BEMERKNINGER

Etter mislykkede forsøk på å få i stand skatteavtale med Filippinene i 1965 og i 1974, ble forhandlingene etter norsk initiativ gjenopptatt i 1983. Et utkast til avtale med tilhørende protokoll ble parafert ved avslutningen av tredje forhandlingsrunde i Manila den 11. november 1983. Utkastet ble ved senere brevveksling endret på noen mindre vesentlige punkter. De avsluttende forhandlinger ble fra norsk side ledet av ekspedisjonssjef Odd Hengsle, Finansdepartementet.

Overenskomsten omfatter 30 artikler, samt en protokoll som utgjør en integrerende del av denne. Overenskomsten følger i stor grad det mønster som er lagt til grunn i dobbeltbeskatningsavtaler som Norge tidligere har sluttet med andre stater. Som modell for disse har i store trekk vært lagt til grunn det møns-

terutkast som i 1963, revidert i 1977, ble utarbeidet av Organisasjonsen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Hensyn er også tatt til det mønsterutkast som er utarbeidet i regi av FN vedrørende skatteavtaler mellom industrialiserte land og utviklingsland. Overenskomsten inneholder imidlertid på visse punkter avvikelser fra mønsteravtalene. Dette vil fremgå av kommentarene til de enkelte artikler.

Overenskomsten er inngått på norsk og engelsk. Ved anvendelsen av overenskomsten skal begge språk ha lik gyldighet.

Den norske og engelske tekst følger som vedlegg til proposisjonen.

3. BEMERKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER I OVERENSKOMSTEN

Artikkel 1 fastsetter hvilken personkrets overenskomsten får anvendelse på.

Avtalen gjelder personer som er bosatt i enten den ene av statene eller i begge stater. Filippinene forbeholder seg retten til å skattlegge sine egne statsborgere uansett bestemmelsene i overenskomsten.

Artikkel 2 slår fast at overenskomsten omfatter både inntekts- og formuesskatt til tross for at Filippinene for tiden ikke har formuesskatt. Artikkelen inneholder både en generell angivelse av hvilke typer skatter som er omfattet av overenskomsten og en liste over de aktuelle gjeldende skatter. For Filippinenes vedkommende omfattes alle inntektsskatter.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filipinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

En spesiell fraktskatt «Common Carrier Tax» er betegnet som avgift og omfattes derfor ikke av avtalen.

Artiklene 3-5 inneholder *definisjoner* av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av punkt 1 (a) og (b) i artikkel 3 at overenskomsten også får anvendelse for de respektive lands kontinentalsokler for så vidt gjelder utøvelse av rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturherligheter.

Det er presisert, som vanlig i våre skatteavtaler, at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

Artikkel 3 inneholder flere definisjoner enn den tilsvarende OECD-artikkel. Definisjon av uttrykket «statsborger» er av redaksjonelle grunner tatt med under artikkelens punkt 1 (c) istedenfor under artikkel 28 om ikke-diskriminering.

Definisjoner finnes også i avtalens øvrige artikler. Det vises til artikkel 4 punkt 1 (skattemessig bopel), artikkel 5 (fast driftssted), artikkel 10 punkt 4 (dividender), artikkel 11 punkt 4 (renter) og artikkel 12 punkt 4 (royalties).

Artikkel 4 inneholder foruten en definisjon av uttrykket «bosatt i en kontraherende stat» også regler for hvordan det skal forholdes når en person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt både i Norge og i Filipinene. Når det gjelder fysiske personer følges OECD-mønsteret. For juridiske personer skal spørsmålet ved dobbelt bosted løses ved gjensidig avtale mellom de kontraherende staters kompetente myndigheter.

Artikkel 5 inneholder definisjon av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjon er viktig fordi den danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i en av staterne oppbærer ved virksomhet i den annen stat.

Bestemmelsen er hovedsakelig i samsvar med FN's mønster. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt eller kontrollvirksomhet i tilknytning til slike, anses således som et fast driftssted dersom virksomheten varer mer enn 6 måneder. Tilsvarende regel gjelder for ytelse av tjenester, herunder konsulenttjenester, men her kan en se flere oppdrag i sammenheng dersom samlet virksomhet overstiger 6 måneder i løpet av en 12 måneders periode. Det er inntatt en egen bestemmelse i sammenheng hermed i punkt 3 om tilknyttede sel-skaper.

Når det gjelder forretningsvirksomhet på kontinentalsokkelen, er det fastsatt særregler i artikkel 22, jfr. bemerkningene nedenfor.

Det er i punkt 6 tatt inn en bestemmelse

vedrørende forsikringsvirksomhet som svarer til FN's mønster.

Punkt 7 inneholder bestemmelser om uavhengige mellommenn som langt på vei tilsvare FN-mønsteret. Således vil en uavhengig mellommann bli ansett for å utgjøre et fast driftssted for et foretagende dersom han helt eller for det vesentlige utfører tjenester for dette foretagende. I motsetning til FN-mønsteret er det imidlertid satt som vilkår for anvendelsen av bestemmelsen at det kan påvises at transaksjonene mellom representanten og foretaket ikke ble foretatt på armlengdevilkår.

Artiklene 6-26 inneholder bestemmelser som har til formål å forhindre dobbeltbeskatning av *forskjellige former av inntekt og formue*, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av den samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsarter er avgjørende for om beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den annen stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde. For enkelte inntektsarters vedkommende er det gitt regler om deling av beskatningsretten mellom de to stater. Det gjelder inntekt fra skips- og luftfartsvirksomhet, dividender, renter og royalty samt visse inntekter som skriver seg fra virksomhet utenfor kysten.

Artikkel 6 fastsetter at *inntekt av fast eiendom* kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten) overensstemmende med OECD's mønster. På samme måte forholdes med inntekt oppbåret ved direkte bruk, utleie eller annen utnyttelse av fast eiendom. Artikkelen inneholder ingen definisjon av fast eiendom, men henviser til den interne lovgivning i den stat hvor eiendommen ligger.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av *fortjeneste ved forretningsvirksomhet* som et foretagende hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås ved et fast driftssted er, som tidligere nevnt, tatt inn i artikkel 5. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjeneste som skriver seg fra et fast driftssted.

Artikkelen svarer i store trekk til OECD's mønsterartikkel. Hovedprinsippet for ansettelsen av det faste driftssteds fortjeneste er at det til driftsstedet skal henføres den fortjeneste som det ventelig ville erverve dersom det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filipinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

foretagende hvis faste driftssted det er («arm-lengde-prinsippet»). I protokollen er imidlertid inntatt en regel om driftsstedets tiltrekningskraft. Salg av varer i den annen stat av samme eller lignende art som de som selges gjennom det faste driftssted, eller fortjeneste fra annen forretningsvirksomhet av samme eller lignende art som den som utøves gjennom det faste driftssted skal tilskrives det faste driftssted.

Videre er det i punkt 3, som gjelder hvilke fradrag som det skal tas hensyn til ved beregningen av driftsstedets fortjeneste, tatt inn bestemmelser som hovedsakelig er i samsvar med FN's mønster. Det sies uttrykkelig at det faste driftssted ikke skal kunne gjøre fradrag for beløp som betales til hovedkontoret i form av royalties, renter eller provisjon for utførelsen av spesielle tjenester eller for administrasjon. Unntak gjelder for interne lånetransaksjoner i bankforetagender. Den samme forståelse ville imidlertid bli lagt til grunn også uten bestemmelsen.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste ved *internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet*.

Fortjeneste ved internasjonal skips- og luftfart kan både skattlegges i den stat hva foretagendet som oppebærer fortjenesten er hjemmehørende og i den stat hvor fortjenesten har sin kilde.

Den fraktskatt som Filipinene kan ilegge i henhold til punkt 2 er imidlertid i avtalen redusert fra 2,5 prosent til 1,5 prosent kombinert med en bestevilkårsklausul for Norge. Som nevnt innledningsvis er ikke «Common Carrier Tax» omfattet av avtalen.

Dobbeltbeskatning avhjelpest ved at kildeskatt som Filipinene ilegger i henhold til denne artikkel kan føres til fradrag i den norske inntektsskatt på denne inntekt, jfr. artikkel 24, punkt 2.

Punkt 3 inneholder en bestemmelse for SAS-konsortiet, som slår fast at de samme bestemmelser får anvendelse på Det Norske Luftfartsselskap A/S' andel av konsortiets fortjeneste.

Artikkel 9 omhandler *fortagender som har fast tilknytning til hverandre*. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, dvs. mor- og datterselskaper samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Artikkelen går ut på at ligningsmyndighetene, jfr. skatteloven av 1911 § 54 første ledd, kan skattlegge fortjenester som ikke er tilfalt et foretagende på grunn av et særlig forhold det står i til et annet foretagende. Bestemmelsen er bygget på prinsippene i OECD-mønsteret, men inneholder ikke bestemmelser om korresponderende korrigerings i det land hvor foretagendet er hjemmehørende.

Artikkel 10 gjelder beskatning av *dividender*. Slike inntekter kan etter artikkelens punkt 1 skattlegges i den stat hvor aksjonæren er bosatt. Dessuten kan de samme inntekter skattlegges i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende (kildestaten). Beskatningen i sistnevnte stat er begrenset til 15 prosent av dividendenes bruttobeløp, hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som eier minst 10 prosent av de stemmeberettigede aksjer i det utdelende selskap. I andre tilfelle er kildeskatten begrenset til 25 prosent.

Den foran nevnte begrensning i adgangen til å kreve kildeskatt gjelder likevel ikke når de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller utøvelsen av fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, som rettighetshaveren har i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Etter artikkelens punkt 5 skattlegges i så fall dividendene i samsvar med bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14. (Tilsvarende bestemmelse gjelder etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 7 for royalty.) I punkt 7 er det inntatt en bestemmelse om kildeskatt ved overføring av fortjeneste fra en filial til dets hovedkontor i den annen stat. Bestemmelsen innebærer at Filipinene kan skattlegge det overførte beløp med inntil 15 prosent.

Dobbeltbeskatning avhjelpest ved at bostedsstaten i henhold til nærmere fastsatte regler i artikkel 24 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som følger av skatteavtalen.

Artikkel 11 omhandler *renteinntekter*. Overensstemmende med OECD's mønsterartikkel er det fastsatt at slike inntekter kan skattlegges både i den stat hvor den som mottar renten er bosatt, jfr. artikkelens punkt 1, og i den stat hvor rentene skriver seg fra, jfr. artikkelens punkt 2. Kildeskatten i den sistnevnte stat skal dog ikke overstige 15 prosent av rentenes bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til mottaker i utlandet.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt, når renteinntekten oppebæres eller betales av en kontraherende stat, visse forvaltningsmyndigheter eller skattefrie institusjoner. Det samme gjelder for så vidt angår renter på investeringer som de to stater foretar i lån, aksjeposter, obligasjoner ol. samt renter på innskudd i finansinstitusjoner som eies, kontrolleres eller er refinansiert av regjeringen eller av finansinstitusjoner opprettet av regjeringene i begge statene.³

Dobbeltbeskatning avhjelpest ved at bo-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

stedsstaten i henhold til artikkel 24 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som er fastsatt i skatteavtalen.

Artikkel 12 gjelder *royalty*. Slik inntekt kan i henhold til artikkelens punkt 1 skattlegges i den stat hvor den person som oppebærer den er bosatt. Etter punkt 2 kan inntekten overensstemmende med FN-mønsteret også skattlegges i den stat hvor den skriver seg fra, men kildestatens beskatningsrett er for Norges vedkommende begrenset til 10 prosent. For så vidt gjelder Filippinene er satsen 7,5 prosent ved containerleie og for øvrig 25 prosent kombinert med en bestevilkårsklausul for Norge.

Etter artikkelens punkt 3 skal den filippinske skatt ikke overstige 10 prosent når det filippinske selskap er registrert hos investeringsstyret og driver i bestemte områder i henhold til den filippinske investeringsincitamentslovgivning.

Dobbeltbeskatning avhjelpes ved at bostedsstaten i henhold til artikkel 24 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som er fastsatt i skatteavtalen.

Etter norsk skattelovgivning er det ikke adgang til å oppkreve kildeskatt av *royalty* som betales fra Norge til mottaker i utlandet.

Artikkel 13 omhandler *formuesgevinst*. Etter punkt 1 kan gevinst som oppebæres ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 2, skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted/sted befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftssted/sted.

Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart kan bare skattlegges i avhenders bostedsstat. Tilsvarende gjelder i henhold til punkt 4 ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt.

Punkt 5 inneholder en særbestemmelse som innebærer at Norge har rett til å skattlegge gevinst ved avhendelse av «større aksjeposter» (skl. § 54, 2. ledd) også når en avhender er bosatt i Filippinene.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av inntekt ved utøvelse av *fritt yrke*. Bestemmelsene om beskatning av inntekt av slik virksomhet avviker noe fra OECD's mønsteravtale. Etter dette mønster skattlegges inntekter ved utøvelse av fritt yrke i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre han i en annen kontraherende stat regelmessig råder over et fast

sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I så fall kan sistnevnte stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt sted.

Artikkelen har her fått en tilføyelse således at sistnevnte stat også kan skattlegge dersom oppholdet overstiger 183 dager i en tolv månedersperiode.

Oppholdsstaten er dessuten tillagt en subsidiær beskatningsrett for det tilfelle at godtgjørelsen ikke skattlegges i bostedsstaten.

Lønnsinntekter er omhandlet i *Artikkel 15*. Som etter OECD's mønster tilkommer det den stat hvor lønsmottakeren er bosatt, å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i en annen kontraherende stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres, rett til å skattlegge dem. Det gjelder dog en unntagelse på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagers regel. Vilråene avviker noe fra OECD's mønster. For det første regnes de 183 dager i enhver tolv månedersperiode og ikke i vedkommende kalenderår. For det annet skal arbeidsgiveren være bosatt i samme stat som arbeidstakeren og ikke i enhver annen stat enn den der arbeidet utføres. Dessuten må arbeidsgiverens virksomhet ikke for det vesentlige bestå av arbeidsutleie.

Arbeidsstaten er tillagt en subsidiær beskatningsrett for det tilfelle at godtgjørelsen er unntatt fra beskatning i bostedsstaten.

Punkt 3 gir særregler for lønn som tilkommer sjøfolk og flymannskaper om bord på skip eller fly i internasjonal fart. Slike lønnsinntekter kan skattlegges i den stat hvor den som driver fartøyet er bosatt.

Når det gjelder arbeid om bord på skip som drives i internasjonal fart av norsk reder, innebærer bestemmelsene at også sjømenn bosatt i Filippinene kan skattlegges i samsvar med norsk skattelovgivning. For filippinske mannskaper om bord på slike skip registrert i norsk internasjonalt skipsregister (NIS), vil norsk skatt bare påløpe dersom inntekten overstiger de fradragbeløp som Stortinget fastsetter. For inntektsåret 1988 vil det særskilte bunnfradrag sammen med øvrige fradrag medføre at en månedlig inntekt på ca. kr. 10 000 ikke vil bli beskattet i Norge. Inntekten kan imidlertid etter skatteavtalens artikkel 24 skattlegges i Filippinene, men med fradrag for eventuell norsk skatt. Dersom den beskatningsordning som skatteavtalen legger opp til for sjøfolk ikke skulle vise seg tilfredsstillende fra filippinsk side, vil departementet være innstilt på å imøtekomme en eventuell filippinsk anmodning om å innlede nye forhandlinger på dette punkt.

Når det gjelder flyvende personell i SAS bo-

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

satt i Norge, skal disse bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkel 16 omhandler *styregodtgjørelse mv.* Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den stat hvor det selskap som utreder dem er hjemmehørende. Når Filippinene iligger skatt i henhold til denne bestemmelse avhjelpes dobbeltbeskatning ved at Norge innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som betales i Filippinene, jfr. artikkel 24, punkt 2.

Artikkel 17 fastsetter at *artister og idrettsutøvere* kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om inntekt av fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Artikkelen punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre den stat beskatningsretten hvor artisten eller idrettsutøveren opptre, selv om godtgjørelsen er utbetalt til tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet. Regelen i punktene 1 og 2 er avfattet etter OECD's mønster.

Artikkelen inneholder imidlertid i punkt 3 en unntaksbestemmelse for tilfelle hvor opp treden utføres innen rammen av kulturutveksling mellom de to stater. I slike tilfeller er bostedsstaten gitt eksklusiv beskatningsrett.

Artikkel 18 inneholder bestemmelser om *pensjoner, livrenter, underholdsbidrag og sosiale trygdeytelser*. I henhold til punkt 1 kan pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Bestemmelsen gjelder også for offentlige tjenestepensjoner og avviker således fra OECD's mønster hvoretter disse skattlegges i utbetalingsstaten. Regelen om bostedsbeskatning i disse tilfelle er begrunnet med at Norge ikke har intern hjemmel til å skattlegge pensjonsytelser som utbetales til personer som er bosatt i utlandet.

Etter punkt 3 skal underholdsbidrag som utbetales fra Filippinene til Norge være unntatt fra skatt i Norge i den utstrekning utbetalingen ikke er fradragsberettiget med hensyn til filippinsk skatt. Regelen er inntatt for å unngå økonomisk dobbeltbeskatning idet Filippinene for tiden ikke gir fradragsrett for slike utbetalinger.

Artikkel 19 gjelder beskatning av *offentlige lønnsutbetalinger*. Beskatningsretten er som hovedregel tillagt den stat som utreder slik godtgjørelse.

I punkt 2 er det fastsatt at bestemmelsen om eksklusiv beskatningsrett for utbetalingsstaten ikke skal komme til anvendelse på lønnsutbetalinger som er ytet i anledning av offentlig forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 fastsetter at *studenter, prakti-*

kanter og forretningslæringer som er bosatt i en stat og som midlertid oppholder seg i den annen stat ikke skal beskattes i oppholdsstaten av pengebeløp som de i anledning av sine studier mv. mottar fra kilder utenfor denne stat. Bestemmelsen tilsvarende OECD's mønsteravtale, bortsett fra at den også omfatter praktikanter.

Artikkel 21 gjelder *annen inntekt*, dvs. inntekt som ikke er omhandlet i overenskomstens øvrige bestemmelser. Overensstemmende med OECD-mønsterets bestemmelser er det fastsatt at slike inntekter bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Unntak er gjort i punkt 2 der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, skal beskattes etter artiklene 7 og 14.

Artikkel 22 inneholder bestemmelser om *virksomhet utenfor kysten*.

Det slås innledningsvis fast at artikkelen bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

Punktene 2 og 3 omhandler næringsinntekt og fastsetter at slik virksomhet som en person bosatt i en stat utøver utenfor kysten av den annen stat, skal anses å utgjøre virksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i den annen stat dersom virksomheten utøves til sammen over 30 dager i en tolv måneders periode. På tilsvarende måte anses næringsinntekt gjennom personlige tjenester (fritt yrke) å være ervervet gjennom et fast sted der. Inntekt av virksomhet under punktene 2 og 3 kan i tilfelle skattlegges fra første dag i denne stat. Bestemmelsene i punktene 3 a) og b) tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått.

Punkt 4 inneholder et unntak fra den generelle regel i punkt 2, for fortjeneste ved transport av forsyninger, drift av taubåter eller andre fartøy som utgjør en hjelpevirksomhet til virksomhet utenfor kysten. Slik fortjeneste kan skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Imidlertid er Filippinene tillagt rett til å kildebeskatte bruttofortjeneste med inntil 8 prosent. Bestemmelsen er kombinert med en bestevilkårsklausul for Norge. Dobbeltbeskatning unngås ved at Norge gir fradrag i inntektskatt i henhold til artikkel 24, punkt 2.

Inntekt av lønnsarbeid i anledning virksomhet utenfor kysten er omhandlet i punkt 5. Slik inntekt skal som hovedregel bare kunne skattlegges i kyststaten dersom arbeidet varer til sammen over 30 dager i en tolv månedersperiode. Unntatt fra denne regel er lønnsarbeid om bord i skip og luftfartøy som omhandlet i punkt 4. I slike tilfelle kan inntekten skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

foretagendet har sitt sete. Filippinene har imidlertid også rett til å kildebeskatte slik inntekt med inntil 15 prosent Dobbeltbeskatning unngås ved at Norge gir fradrag i inntektskatt i henhold til artikkel 24 punkt 2.

Artikkel 23 gjelder formuesbeskatningen. Formue som består i fast eiendom, kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Formue som består i løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller løsøre knyttet til et fast sted for utøvelse av et fritt yrke, kan skattlegges i den stat hvor driftsstedet eller stedet befinner seg. Formue som består i skip og luftfartøyer, og løsøre knyttet til driften av disse, kan bare skattlegges i den stat hvor eieren er bosatt. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en av statene, kan bare skattlegges i denne staten.

Filippinene utskriver for tiden ikke formuesskatt. I henhold til protokollens punkt 2 skal norsk formuesskatt på eiendom i Norge bare godskrives mot filippinsk skatt hvis Filippinene pålegger en lignende skatt på formue.

Artikkel 24 omhandler fremgangsmåten ved unngåelse av dobbeltbeskatning.

Norge anvender det såkalte *fordelingssystemet*. Dette system innebærer at inntekter som Filippinene etter skatteavtalen har rett til å skattlegge, skal unntas fra beskatning i Norge. Norge har imidlertid etter artikkelens punkt 4 rett til å ta i betraktning den unntatte inntekt ved beregningen av den skatt som skal betales av vedkommende persons øvrige inntekt (progresjonsforbehold). Norge anvender for tiden ikke progresjonsforbeholdet.

Unntak fra fordelingssystemet er imidlertid fastsatt når det gjelder inntekt av skips- og luftfart, (artikkel 8) av dividender (artikkel 10), renter (artikkel 11), royalty (artikkel 12), inntekt av styregodtgjørelse (artikkel 16) samt inntekter som skriver seg fra virksomhet utenfor kysten (artikkel 22). I disse tilfellene anvender Norge godskrivelsessystemet (credit-systemet). Dette innebærer at Norge innrømmer som fradrag i den skatt som beregnes et beløp som svarer til den skatt som vedkommende person har betalt i Filippinene. Fradraget er imidlertid begrenset til den del av skatten som faller på den inntekt som kan skattlegges i Filippinene.

For det tilfelle at Filippinene i henhold til sin lovgivning om å fremme den økonomiske utvikling av Filippinene unnlater å oppkreve eller reduserer kildeskatt på dividender, renter og royalty, skal Norge ved beregningen av det fradrag som innrømmes i norsk skatt se bort fra nevnte unntak eller reduksjon. Bestemmelsen innebærer at virkningen av tiltak

for å fremme investering i Filippinene i form av skattelettelse, ikke reduseres ved høyere norsk skatt. Bestemmelsen er i samsvar med retningslinjer nedfelt i kommentarene til FN-mønsteret.

Anvendelsen av sist nevnte bestemmelse er begrenset til de første 10 år som overenskomsten har virkning, men de kompetente myndigheter skal kunne avtale at perioden skal forlenges.

Etter punkt 3 skal dividender som utdeles av et filippinsk selskap til et norsk selskap som eier minst 10 prosent av aksjekapitalen i det utdelende selskap bare være underlagt norsk statsskatt som ikke skal overstige 27,8 prosent av dividendes bruttobeløp.

Filippinene anvender det såkalte *godskrivelsessystemet* (credit-systemet) som innebærer at norsk skatt skal godskrives mot lignende filippinsk skatt som betales av den samme inntekt. Fradraget er også for Filippinenes vedkommende begrenset til den del av skatten som faller på den inntekt som kan skattlegges i Norge.

Artiklene 25-28 inneholder enkelte særlige bestemmelser om *ikke-diskriminering* (artikkel 25), om fremgangsmåten ved inngåelse av *gjensidige avtaler* (artikkel 26), *utveksling av opplysninger* (artikkel 27) og om *diplomatisk og konsulære tjenestemenn* (artikkel 28).

Artiklene 29 og 30 inneholder *sluttbestemmelsene*. Etter artikkel 29 skal overenskomsten ratifiseres og trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Overenskomsten får virkning fra og med det kalenderår som følger etter ikrafttredelsesåret.

Det følger av artikkel 30 at overenskomsten først kan sies opp etter utløpet av det tredje år etter at den har fått virkning.

Protokollens bestemmelser utgjør en integrerende del av overenskomsten. Bestemmelsene er omtalt i tilknytning til de enkelte artikler ovenfor.

Overenskomsten er inngått på norsk og engelsk og begge tekster har lik gyldighet.

Finans- og tolldepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter og av inntekt og formue

Vi OLAV, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å fatte vedtak om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Filippinene til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Manila den 9. juli 1987.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet ligger ved i avtrykk.
